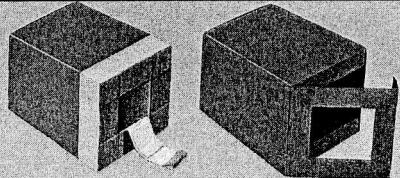

שוקה גלוטמן - "סובינירים, פרחים וכו' "

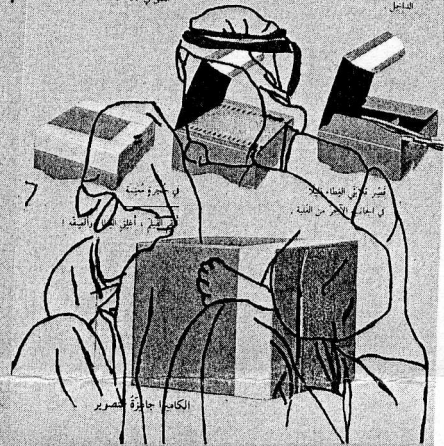
שוקה גלוטמן,
מתוך "סובינירים, פרחים וכו'", 1995.

בגלריה לאמנות ישראלית בקיבוץ
כברי מציג שוקה גלוטמן תערוכת
עבודות שנעשו בשנתיים האחרונות:
עבודות קולאז', זירוקס צבעוני,
תבליט וחפצים. נקודת הפתיחה
בעבודותיו של שוקה גלוטמן היא
הצילום. אך צילום לא במובנו
הצרוף - כקשר הרמטי בין עין הצלם
ועדשת המצלמה - אלא כמזר
חברתי שווה לכל נפש, המהווה חלק
ממצבור שלם של דימויים מודפסים.
גלוטמן נפגש בצילום בנקודת האמצע
שלו - במיפגש בין תרבות גבוהה
שמתנהלת על ידי העין המתבוננת
שמאחורי העדשה - עין ממיינת,
הירארכית, אסתטית, אינדוידואלית

الخط الرفيعة المدببة والنظارة مع
الخط في شكله.

أطلق فكرة ترميز في أحد جانبي المكعب وسرد المكعب من
الداخل.

7

في حجرة سنية
في حجرة سنية
في حجرة سنية

نفسه تلاحظ الخط، المكعب
في الجانب الآخر من الغرفة.

الكاتب | جازيرة تصوير

- לבין תרבות נמוכה, שמתפתה למראות הקולקטיביים - חסרת הירארכיה, נעדרת כוח
ממיון, ללא משטרים אסתטיים מחייבים, מפליגה לכל עבר, לא מסרבת לקיטש;
נוסטלגיה, סנטימנטליות, בנאליה. כאן בונה גלוטמן - כשהוא שומר לעצמו את עמדת
האמן הבוחר ומצרף צירופים - מיחבר של חומרים ודימויים החוצה טעמים ותרבויות.
העמדה הפוליטית העולה מהמיחברים הללו קשורה לביטול ההירארכיות והעלמת קווי
ההפרדה בין תוצרים צילומיים של התרבות הישראלית, למשל, לאלה של התרבות
הערבית החיה בסמוך לה. או, לחילופין, טשטוש הגבולות בין תוצרים צילומיים בעלי
מעמד ציבורי - כמו עיתונים, או צילומי פספורט שנלקחו מחנות צילום בחיפה-תחתית
- לבין צילומי משפחה פרטיים, יקרים ללב, כמו זה של מאיה, בתו. (טלי תמיר, אוצרת
התערוכה).